

OECD *Multilingual Summaries*

OECD Pensions Outlook 2018

Summary in Finnish

Read the full book on: [10.1787/pens_outlook-2018-en](https://doi.org/10.1787/pens_outlook-2018-en)

OECD:n Eläkekatsaus 2018

Suomenkielinen tiivistelmä

Rahastoivien ja jakoperusteisten eläkkeiden yhteensovittaminen, automaattiset mekanismit ja vahva turvaverkko eläkkeensaajille parantavat eläkejärjestelmien lopputuloksia

Eläkejärjestelmiä suunnittelevien poliittisten päättäjien pitäisi pohtia sekä tavoitteitaan (köyhyyden lieventäminen, tulojako, kestävyys ja kulutuksen tasoittaminen) että riskejä (väestötieteellisiä, sosiaalisia, työmarkkinoita koskevia, makrotaloudellisia ja rahoituksellisia).

Vahva turvaverkko eläkkeensaajille sekä monipuolinen ja tasapainoinen rahastoivan osan sisältävä eläkejärjestelmä ovat tärkeitä varsinkin silloin, kun toimintapolitiikan päämääränä on edistää ja ohjata kansallisten säästöjen siirtymistä pitkäaikaisiin sijoituksiin. Hyvissä eläkejärjestelmissä tarvitaan myös automaattisia mekanismeja, jotka suhteuttavat eläke-etuudet taloudellisiin ja väestötieteellisiin realiteetteihin. Järjestelmien pitäisi olla rahoituksellisesti kestäviä ja niiden tulisi tarjota jonkin verran etuusperusteisten järjestelmien antamaa varmuutta.

Eläkejärjestelmiä monipuolistettaessa maiden tulisi edetä asteittain rahastoivien järjestelyjen käyttöönotossa varsinkin silloin, kun ne korvaavat osittain tai kokonaan voimassaolevan jakoperusteisen eläkejärjestelmän. Poliittisten päättäjien tulisi tutkia siirtymävaihetta tarkasti, sillä se voi aiheuttaa lyhytaikaisia lisäpaineita valtion taloudelle ja lisätä riskejä yksilöille.

Maat voivat parantaa eläkesäästämisen taloudellisten kannustimien suunnittelua

Verotukselliset ja muut taloudelliset kannustimet voivat edistää eläkesäästämistä tarjoamalla säästäjille yleisiä veroetuuksia vähentämällä koko elämän aikana maksettujen verojen määrää, vaikka siitä koituu kustannuksia julkiselle taloudelle. Kannustimien suunnittelussa tulisi ottaa huomioon eläkesäästämisen tarpeet ja mahdollisuudet kaikissa tuloryhmissä ja siinä tulisi taata minimiehtona verotuksellinen neutraliteetti kulutuksen ja säästämisen välillä.

Verosääntöjen pitäisi olla selviä, vakaita ja johdonmukaisia kaikkien eläkesäästöohjelmien kohdalla. Verohyvityksiä, kiinteämääräisiä veroalennuksia tai sopivia maksuja voidaan käyttää vastaavan veroetuuden tarjoamiseksi kaikissa tuloryhmissä. Verohyvityksiä käyttävät maat voivat harkita niiden muuttamista palautettaviksi ja maksaa ne eläkesäästötileille. Muut taloudelliset kannustimet ja varsinkin kiinteämääräiset tuet auttavat kasvattamaan pienituloisten henkilöiden säästöjä. Eläkesäästämisen verokannustettua EET-mallia käyttävien maiden tulisi säilyttää lykätyyn verotukseen perustuva rakenteensa ja kaikkien maiden, jotka harkitsevat taloudellisten kannustimien käyttöönottoa, pitäisi tutkia ensin valtionsa rahoituskapasiteetti ja väestötieteelliset suuntaukset.

Perittyjen maksujen sopeuttaminen eläkesäästöjen hallintokulujen mukaisiksi edellyttää parempaa tiedonantoa, hinnoittelun sääntelyä ja rakenteellisia ratkaisuja

Eläkepalveluista koituu hallinnollisia ja sijoitustoimintaan liittyviä kuluja, jotka eläkeohjelmien jäsenet ja työnantajat maksavat. Nämä kulut voivat vaikuttaa merkittävästi kertyneiden eläkesäästöjen lopulliseen

arvoon. Jotkut eläkejärjestelyt voivat olla muita kalliimpia kuten esimerkiksi ne, jotka tarjoavat enemmän valintamahdollisuuksia.

Läpinäkyvyyttä parantavat toimenpiteet ovat olennaisia, mutta ne eivät yksin riitä kulujen ja maksujen yhdenmukaistamiseen. Ne toimivat parhaiten yhdistettynä hinnoittelusääntöihin ja rakenteellisiin ratkaisuihin. Nettotuoton maksimoimiseksi poliittiset päättäjät ja sääntelyviranomaiset voivat käyttää myös benchmarking-vertailuanalyysejä ja varojen sijoituskulujen sitomista tiukemmin sijoitussalkun tuottoon.

Kansallisesti merkittävien sijoitusyhtiöiden lähestymistavat hallinnassa ja investoinnissa antavat hyödyllisiä suuntaviivoja sääntelypuitteiden vahvistamiseksi

Useilla kansallisesti merkittävillä sijoituspalveluyhtiöillä on samat ominaispiirteet ja niillä on näyttöä hyvästä hallinnosta ja sijoitustoimesta. Niillä on valtiovallasta riippumattomat oikeudelliset ja sääntelypuitteet, selvästi ilmoitetut missiot sijoituspolitiikan ohjauksessa, valvova elin, joka on vastuussa toimivaltaisten viranomaisten ja säästöohjelmien jäsenten edessä sekä läpinäkyvät hallintojärjestelyt samoin kuin sijoitus- ja riskinhallinta, josta ne ovat tilivelvollisia eri sidosryhmille.

Nämä yhtiöt ilmaisevat tuottotavoitteensa missioidensa suhteen ja seuraavat tuloskehitystä pitkän aikavälin päämäärän tähtäimellä sen sijaan, että vertailisivat sitä markkinoihin. Yksityishenkilöiden säästöilejä hallinnoivat yhtiöt antavat sijoitusstrategiassaan etusijan tavoitepäivämäärään ja elinkaareen perustuville rahastoille. Pitkän aikavälin tuottostrategiat voivat tuottaa parempia tuloksia, mutta niiden riski varojen riittämättömyydestä eläkesäästäjien jäädessä eläkkeelle on suurempi.

Automaattiset asetukset, oletusvalinnat, yksinkertaiset tiedot ja valinnat, taloudelliset kannustimet ja talousvalistus johtavat parempiin lopputuloksiin eläkejärjestelmissä

Heikko taloustietous ja ennakoasenteet sijoituskäyttäytymisessä voivat saada ihmiset tekemään itselleen huonosti sopivia eläkesäästöpäätöksiä.

Automaattisen jäsenyyden ja maksujen indeksisidonnaisuuden kaltaiset mekanismit voivat hyödyntää inertiaa ja auttaa tekemään eläkejärjestelmistä osallistavampia ja nostamaan maksutasoa. Ihmiset, jotka ovat kykenemättömiä tai haluttomia valitsemaan eläkemaksutasoa, eläkkeen tarjoajaa, sijoitusstrategiaa tai eläkkeelle jäämisen jälkeen käytettävää tuotetta, voivat hyötyä oletusvalinnoista.

Päätöksenteon tukena on myös muita työvälineitä, kuten valintavaihtoehtoja rajoittavia ja vertailua helpottavia verkkosovelluksia ja taloudellisia kannustimia. Eläke-etuusotteilla voidaan toimittaa olennainen tieto yksinkertaisesti ja talousvalistusseminaareilla ja rahoitusneuvonnalla voidaan auttaa ihmisiä ymmärtämään annettu tieto.

Eläkeiän suuremmalla joustavuudella, progressiivisilla julkisilla eläkkeillä ja verosäännöillä voidaan vähentää lyhyemmän elinajanodotteen väestöryhmien taloudellista tappiota

Alempiin sosioekonomisiin ryhmien kuuluvilla henkilöillä on lyhyempi elinajanodote kuin ylempiin sosioekonomisiin ryhmiin kuuluvilla. He voivat hävitä taloudellisesti, jos heidän eläkevuosiensa määrä suhteessa työvuosiin on muita pienempi, koska siten he saavat pienemmän "tuoton" rahastoihin eläkeohjelmiin maksetuista eläkemaksuista. Julkiset eläkkeet ja verosäännöt voivat auttaa kompensoimaan osan tästä tappiosta.

Elinajanodotteen pidentyessä eläkejärjestelmien kestävyys parantamiseen tähtäävissä politiikoissa tulee pohtia, miten ne vaikuttavat eri sosioekonomisiin ryhmiin ja sukupuoliryhmiin. Yleisesti ottaen työtä on tehtävä pitempään, mutta kaikki väestöryhmät eivät välttämättä kykene siihen. Eläkeiän parempi joustavuus on olennainen tekijä kaikkien väestöryhmien eläketurvan parantamisessa ja varmistamisessa, että alemmat sosiaaliekonomiset ryhmät eivät joudu eläkkeellä huonompaan asemaan lyhyemmän elinajanodotteen takia.

Perhe-eläkkeet ovat edelleen tärkeässä asemassa, mutta ne eivät saisi vähentää kannusteita työntekoon tai jakaa tuloja yksineläjiltä pareille

Perhe-eläkkeitä tarvitaan edelleen elintason muutoksen tasoittamiseksi puolison kuoleman jälkeen. Perhe-eläkkeen saajilla ei kuitenkaan pitäisi olla oikeutta pysyvään perhe-eläkkeeseen ennen eläkeikää. Sen sijaan tulisi käyttää väliaikaisia etuuksia uuteen tilanteeseen sopeutumisen helpottamiseksi.

Perhe-eläkkeiden kustannukset tulisi sisäistää pariskuntaakohtaisesti tai ainakin kaikkien pariskuntien kesken. Talousarvion kannalta neutraalissa uudistuksessa tämä tarkoittaa sitä, että yksineläjien eläkkeiden taso tulee olemaan korkeampi kuin parisuhteessa elävien, jotka hyötyvät perhe-eläkkeestä.

Puolisoilla aikaisemmista liitoista ei pitäisi olla oikeutta perhe-eläkkeeseen, koska heidän nykyisessä kulutuksessaan ei ole tasoitustarvetta. Perhe-eläkeoikeuksien jakamisessa on joitain etuja, vaikka jotkut maat antavatkin etusijan puolisojen yksilölliselle kohtelulle muun muassa sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi.

© OECD

Tämä yhteenveto ei ole virallinen OECD-käännös.

Tämän yhteenvedon kopioiminen on sallittua sillä edellytyksellä, että OECD:n tekijänoikeudet ja alkuperäisen julkaisun nimi mainitaan.

Monikieliset yhteenvedot ovat käännettyjä otteita OECD:n julkaisuista, jotka on julkaistu alun perin englanniksi ja ranskaksi.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2018), *OECD Pensions Outlook 2018*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/pens_outlook-2018-en